

## מסורת הש"ס

## הנהנה מן ההקדש

## פרק חמישי מעילה

כ.

עין משפט  
נר מצוה

בג א מיי פ"ו מהלכות  
מעילה הלכה ט:  
כד ב מיי פ"ה שם הלכה  
ג:  
ג (מיי) שם הל' ד ופ"ו הל'  
א:  
כד ד מיי פ"ו שם הל' ה:  
כו ה מיי שם הלכה ח:  
כז ו מיי פ"ח מהלכות  
עבודת כוכבי הלכה ד  
טוש"ע י"ד סימן קמה  
סעף ג:  
כח ד מיי פ"ה מהלכות  
מעילה הלכה ה:  
א ח מיי פ"ו מהלכות  
מעילה הלכה א:

## מוסף רע"י

[illegible]

הדרך עלך הנהנה

[illegible]

## מאן

**במתני'** נתנה לחברו הוא נמען. הנותן מעל שהוציאה לחלוץ: **גמ'**  
**מ"ט.** דמי נעלה הוא דלא מעל ומ"ט כי נתנה לחברו דמעל: **בגמ'**  
 המסורות לו. א' אותו אכן לא אותו קורה עסקין דמי נעלו הוא עדיין  
 בפרשומה וזכרונות ויורה כמחמלה אכל כי נתנה לחברו הרי שניהו  
 ומרשות הקדש לחול ומעל: **כיון דשינה.**  
 א' שפיחמה ומחמה אי נמי שגנבה צנצין  
 ומעל שהרי שינה אותה: **שהנייה על פי**  
**הארוכה.** כשהיא שלימה שלח א' צנאה  
 כלום אלא הניחה בעלמא ולא דעדה בה  
 הלכך לא מעל עד שידור תחמיה צנאה  
 פירוטה **ה' (ל"א)** כיון שסתם פי ארוכה  
 והיה פירות תחת הארוכה ועכשיו הגנה  
 וממנו א' הרי **ה' שחלץ** בהשמיט יורדי  
 עליהם דכיון שהגין עליהן צנאה פירוטה  
 מעל: **ויזין דגמי לא מיהס מעל.** **(ה' ה"ט)**  
 קמתי **ה' (לעיל)** כיון דגנה מעל דלע"פ  
 שמתחברת היא צנצין חשיב לא כמלוש  
 ואותה צנאה מהעלה: **ליתא.** מהדכח מעל  
 דלע"פ דחברו כמלוש **(א)** דמי והיינו

זאת הב"ח

[illegible]

זינו גרשום

[illegible][illegible]

## הדרך על הנהנה מן ההקדש

הַשְׁלִיחַ שֶׁעָשָׂה. וְלֹא עָשָׂה שְׁלִיחוּתוֹ. אֵלֶּה שֵׁנֵי מִמֶּה שֶׁאָמַר לוֹ צִדְקָה:  
הַשְׁלִיחַ מַעַל: מִן צִדְקָה. שֶׁל יִשְׂרָאֵל קִדְּשָׁה. אָמַר לוֹ מִן לִפְנֵי חֲמִיכָה  
חֲמִיכָה וְהוּא אֹמֵר טָלוּ ב' צ' וְהֵם נָטְלוּ ג' ב' כֹּהֵן מַעַל לִפְנֵי צִדְקָה וְעָשָׂה  
שְׁלִיחוֹ בְּחִמְיָכָה א' וְהֵם לִפְנֵי וְהָאֲדֹמִין מַעַל שֶׁכֵּל א' וְא' הוֹסִיף א' מַדְּמוֹ: גְּמ' מֵאֵן

שאלתי דקא סלקא דעתך השתא דמייירי צצנאו ולצסוף הקדישו דלא מתי

הנחיה הנרחבת נעייים הוא: ה'  
השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל. כדאמרין לעיל באידך פ'  
ונתן להם כבוד ונתן להם בשר שליח מעל.

[illegible]

נראה דל"ל הוא משנה במסכת מנחות (דף קו ע"ב) ושם ובפרק הקומץ תניא בצרייתא דטעונין מלח וטעונין הגשה וכו'. (ב ע"כ שייך לעמוד הקודם.

## שיטה מקובצת

[illegible]

**נתנה** לחבריו הוא מע"פ. פירוש גזר לפי שיאל לחולין מבי נתנה לחבריו  
לחברו שהוציא ממשותפו: **בנאה** בתוך ביתו חרי זה לא מע"פ.  
מפורש בגמ' כגון שלל שיעה אותה אלל היטחה ע"פ ארובה דלי עשה זה  
שימי קנאה הגזר וצלה לחולין: **נתנה** בצלן מע"פ שלא רחץ מע"פ.

וַיִּחְבְּרוּ לֹא מַעַל בְּנֵאֻם  
לְעַד שִׁדְדוֹר תַּחְתִּיהָ  
הַיָּה שֶׁל הַקֹּדֶשׁ הָיָה לֹא  
מַעַל וַחֲבָרוּ לֹא מַעַל  
לֹא רֶחֶץ מַעַל שְׁהוּא  
וְחַל לַפְנֵיךְ הַכֹּהֵן וּרְחוּץ  
הַנִּינִית וְהַנִּינִית חֲבָרוּ  
הַנִּינִית וְאִכִּילִית חֲבָרוּ  
אִפִּילוֹ לִזְמַן מְרוּבָה;  
חֲבָרוּ אָמַר שְׁמוּאֵל  
עֲסָקִינָּה בְּנֵאֻם בְּתוֹךְ  
לְעַד שִׁדְדוֹר תַּחְתִּיהָ  
רַב הַכֹּהֵן שְׁהִנִּיחָהּ  
לֹא מִיָּהָ מַעַל לִימָא  
רַב הַמִּשְׁתַּחֲוִה לְבִית  
הַרְבֵּה אִיקָא הַנֵּאֻם  
וְהַנֵּאֻם הַזֶּה הַנֵּאֻם

אכילתו ואכילתו הברו. פירוש חסל  
בתי פטוה וואסל לחברו  
בתי פטוה היינו והייט חברו כנו  
שק עזמו בשמן של הקדש פטוה  
וכן חברו בתי פטוה מאסרפין זה  
עס ו אפילו לזמן מרובה עז

**מאי** שנא הוא ומאי שנא חברו. דכי נטל לא מעל ז' כו' נמנה לחברו מעל יא' נצובר המקורות לו י' כולה כדפי' במתני': למא' ז' עד שידורו. כיון דננה מעל קס"ד השמא דננאה מיירי י' אסתמה ומיקנה ר' לך עשהה זה שנינו וקנאה ומשני אמר רב כשהניחה על פי ארובה פירוש כשהיתה מתוקנת מקודם לכן ולא עשה זה שום שינוי רק הניחה על פי ארובה וזו ומטיתה צמיט עד שנתחברת נימה עין וזו דבני ליה מיהא שגל ומתחמק' עין וליומר לאר' וכו'.

שנבאה מועל זה אם דר תחתיה שז פרוטה אע"ג דאין מעילה  
 במחבר לקרקע היינו תלוש ולבסוף חיברו וקסבר דהו תלוש:  
 ל"בא סמייע א"ב דאמר בשמחה לבית אביו. וז"ל דאן סבר תלוש  
 ולבסוף ויבירי (ה' תלוש פ') (וה"ה דהו מצי לשנויי) ודמי ל'  
 הבה הגרמל עניניו אקרה מורה כלומר תלוש לעולם תלוש ולבסוף חיברו  
 הו' מחובר ושאי הכא משום דהו ליה הגהה הגרמל לעניינן שהארובה  
 נכרתה הו' מחובר: יו' הדר בבית ש"ץ הקדש ביון שנהגה מע"ה. אלתא  
 תלוש ולבסוף חיברו הו' תלוש יו' וה"ה דהו מצי לשנויי הגהה הגרמל  
 לעניינן שצאי ומצי אמר רבי לקיש הסם כשהקדישו גנזא הנה ההסם  
 אפילו למ"ד הו' מחובר פ' (והל' מעל ס' כיון שהקדישו קודם לאו ומימה  
 פ') ע"כ לעיל דקאמר וכוון דבני מעל לימא מסמייע ליה לרב אחאי לא דחי  
 ליה ולקוחתא לממני' כשהקדישו ולבסוף גנזא פ' אכל גנזא ולבסוף הקדישו  
 גנזא לאני הוי טעמא פ' וי' דאף דבגנזא ואח"כ הקדישו ס"ל דלא לאני  
 צאיא משום הגהה הגרמל לעניינן הו' תלוש ואח"כ הו' מחובר דמימי  
 שאלה מהדר צבית גרל הקדש הו' מצי לדחוי שהסם אפילו לעניינן  
 ליה ההוא טעמא וכי דחי ריש לקיש כשהקדישו ולבסוף גנזא מטעם

עלך הנהגה מן החקדש  
 (דף יח:) דליפיין חטא חטא מתרומה: אמר לו תן בשר לאורחים  
 ויגרי לא עשה שליחותו של בעל הבית שזהו לו יצא:

מאן

[illegible]

שמים והם נטלו שלש כוֹרֵן מעלו: בעה"ב מעל. לפי עשישה ציורו והשיליו והם כוֹרֵן הקודם.

**קובצת**

על ההירה ולא ההירם אליהם: דחי ומביט דקא ער תיבת ודחי ליה כו' נמחק: (ו) מה"ד לימ' ודחי"ה ער תיבת ומשני ארל ר"ל נמחק: (ז) מעני מ"מ כיון: (ח) קודם אבל לבדדלי בין טמא לטהר שהווא מחובר השתחוה לביט עשירה וזאת אמאי לא משני הנהא הנראה לעינים אסרה תורה כדמ' ליעול הנראה לעינים כלומר שנראה לעינים בתלוש משחקקריש סתמה תורה חקקיהו וקדקיהו וקדקיהו מסייג ליה הדר בבית של הקדש כיון שנהנה ממנה ע"ז ומסמחא מיירי שהקדשו לא חקר' וקדקיהו משני שהקדשו הלכסנך בנא שנראה הנראה בתלוש ודחי היא אלא דמר משני בהאי ודחא קדמאי שהקדשו הלכסנך בנא ונא כו' אס' דחוי' בעלמא דאמת ודחוי' עליון דמל' חשלו' על הקדשו כדמוכח בערכין בפרק האומר משקלי על הסי' ומה"ד מערה היא עשירה מעולם והיינו מילת' ואח"כ הקדשו הסי' מביטת ותימא ער סה"פ נמחק: (ט) על הסי' ומה"ד כולם בעל הבית שהיה ואורדוים בשלישית. הסי':